Algoritmi și Structuri de Date (I). Seminar 2: Descrierea în pseudocod a algoritmilor

- Care sunt principalele tipuri de prelucrări? Care prelucrări sunt considerate elementare?
- Cum putem descrie un algoritm?
- Exemple de algoritmi care prelucrează date numerice

Problema 1 Fie n un număr natural nenul. Descrieți în pseudocod algoritmi pentru:

- (a) Determinarea sumei tuturor cifrelor lui n. De exemplu, pentru n = 26326 se obține valoarea 19.
- (b) Determinarea valorii obținute prin inversarea cifrelor numărului n. De exemplu, pentru valoarea 26326 se obține valoarea 62362.
- (c) Determinarea mulțimii tuturor cifrelor ce intervin în număr. De exemplu, pentru valoarea 26326 se obține mulțimea $\{2,3,6\}$.
- (d) Determinarea tuturor cifrelor binare ale lui n.
- (e) Determinarea tuturor divizorilor proprii ai lui n.
- (f) A verifica dacă numărul n este prim sau nu (algoritmul returnează true dacă numărul este prim și false în caz contrar).
- (g) Determinarea descompunerii în factori primi a lui n. De exemplu pentru $490 = 2^1 \cdot 5^1 \cdot 7^2$ se obține mulțimea factorilor primi: $\{2, 5, 7\}$ și puterile corespunzătoare: $\{1, 1, 2\}$.

Rezolvare.

- (a) Cifrele numărului se extrag prin împărțiri succesive la 10. La fiecare etapă restul va reprezenta ultima cifră a valorii curente iar câtul împărțirii întregi va reprezenta următoarea valoare ce se va împărți la 10 (vezi suma_cifre in Algoritmul 1).
- (b) Dacă $n = c_k 10^k + \dots c_1 10 + c_0$ atunci numărul căutat este $m = c_0 10^k + \dots c_{k-1} 10 + c_k = (\dots (c_0 10 + c_1)10 + c_2 + \dots c_{k-1})10 + c_k$. Cifrele lui n se extrag, începând de la ultima, prin împărțiri succesive la 10. Pentru a-l construi pe m este suficient să se pornească de la valoarea 0 și pentru fiecare cifră extrasă din n să se înmulțească m cu 10 și să se adune cifra obținută. Algoritmul corespunzător este inversare_cifre (Algoritmul 1).

Algoritmul 1 Suma cifrelor și valoarea obținută prin inversarea ordinii cifrelor unui număr natural

```
suma\_cifre(integer n)
                                          inversare\_cifre(integer n)
integer S
                                          integer m
S = 0
                                          m = 0
while n > 0 do
                                          while n > 0 do
  S = S + n \text{ MOD } 10
                                            m = m * 10 + n \text{ MOD } 10
  n = n DIV 10
                                            n = n \text{ DIV } 10
end while
                                          end while
return S
                                          return m
```

- (c) Cifrele se determină prin împărțiri succesive la 10. Mulțimea cifrelor poate fi reprezentată fie printr-un tablou cu 10 elemente conținând indicatori de prezență (elementul de pe poziția i, $i = \overline{0,9}$ este 1 dacă cifra i este prezentă în număr și 0 în caz contrar) fie printr-un tablou care conține cifrele distincte ce apar în număr. În al doilea caz, pentru fiecare cifră extrasă se verifică dacă nu se află deja în tabloul cu cifre. Cele două variante sunt descrise în Algoritmul 2.
- (d) Cifrele binare ale lui n se obțin prin împărțiri succesive la 2 până se ajunge la valoarea 0. Restul primei împărțiri reprezintă cifra cea mai puțin semnificativă, iar restul ultimei împărțiri reprezintă cifra cea mai

Algoritmul 2 Determinarea mulțimii cifrelor unui număr natural

```
cifre1(integer n)
                           cifre2(integer n)
integer c[0..9], i
                          integer c[1..10], i, j
for i = 0, 9 \text{ do}
                          i = 0
  c[i] = 0
                           while n > 0 do
end for
                             r = n \text{ MOD } 10; j = 1; prezent = \mathbf{false}
while n > 0 do
                             while j \le i and prezent = = false do
  c[nMOD10] = 1
                               if c[j] == r then
  n = n \text{ DIV } 10
                                  prezent = \mathbf{true}
end while
                               else
return c[0..9]
                                  j = j + 1
                               end if
                             end while
                             if prezent == false then
                               i = i + 1; c[i] = r
                             end if
                             n = n DIV 10
                           end while
                           return c[1..i]
```

Algoritmul 3 Determinarea cifrelor binare

```
\begin{array}{l} \textbf{cifre\_binare}(\textbf{integer}\ n)\\ \textbf{integer}\ b[0..k-1], i\\ i=0\\ \textbf{while}\ n>0\ \textbf{do}\\ b[i]=n\ \text{MOD}\ 2\\ i=i+1\\ n=n\ \text{DIV}\ 2\\ \textbf{end\ while}\\ \textbf{return}\ b[0..i-1] \end{array}
```

semnificativă. Presupunând că $2^{k-1} \le n < 2^k$ sunt suficiente k poziții binare pentru reprezentare, iar algoritmul poate fi descris prin Algoritmul 3.

Pentru a avea în tabloul b cifrele binare în ordinea naturală (începând cu cifra cea mai semnificativă) este suficient să se inverseze ordinea elementelor tabloului. Secvența de prelucrări care realizează acest lucru este:

```
for j = 0, \lfloor (i-1)/2 \rfloor do b[j] \leftrightarrow b[i-1-j] end for
```

În secvenţa de mai sus operatorul de interschimbare \leftrightarrow presupune efectuarea a trei atribuiri şi utilizarea unei variabile auxiliare (aux) pentru reţinerea temporară a valorii uneia dintre variabilele implicate în interschimbare:

```
aux = aa = bb = aux
```

(e) Pentru determinarea divizorilor proprii ai lui n (divizori diferiți de 1 şi n) este suficient să se analizeze toate valorile cuprinse între 2 şi $\lfloor n/2 \rfloor$. Algoritmul care afișează valorile divizorilor proprii poate fi descris prin:

```
divizori(integer n)
integer i
for i=2, \lfloor n/2 \rfloor do
if n \text{ MOD } i == 0 then
write(i)
end if
end for
```

- (f) Se porneşte de la premiza că numărul este prim (inițializând variabila ce va conține rezultatul cu **true**) și se verifică dacă are sau nu divizori proprii (este suficient să se parcurgă domeniul valorilor cuprinse între 2 și $\lfloor \sqrt{n} \rfloor$ pentru că nu dacă nu a fost identificat deja un divizor mai mic decât $\lfloor \sqrt{n} \rfloor$ nu poate să existe divizor mai mare). La detectarea primului divizor se poate decide că numărul nu este prim. Aceste prelucrări sunt descrise în (sub)algoritmul **prim** din Algoritmul 4.
- (g) Descompunerea în factori primi a numărului n se va reține în două tablouri: tabloul f conține valorile factorilor primi, iar tabloul p conține valorile puterilor corespunzătoare. Algoritmul este similar celui de determinare a divizorilor, însă când este descoperit un divizor se contorizează de câte ori se divide n prin acea valoare. Aceasta asigură faptul că divizorii ulteriori nu-i vor conține ca factori pe divizorii mai mici. O variantă a acestei metode este descrisă în (sub)algoritmul factori_primi din Algoritmul 4.

Problema 2 Fie n un număr natural, x o valoare reală din (0,1) şi $\epsilon > 0$ o valoare reală pozitivă. Descrieți în pseudocod un algoritm pentru:

- (a) Calculul sumei finite $\sum_{i=1}^{n} (-1)^{i} x^{2i}/(2i)!$.
- (b) Calculul aproximativ al sumei infinite $\sum_{i=1}^{\infty} (-1)^i x^{2i}/(2i)!$ cu precizia $\epsilon.$

Indicaţie.

- (a) Suma poate fi rescrisă ca $S = T(1) + \ldots + T(n)$ cu $T(i) = (-1)^i x^{2i}/(2i)!$. Pentru a reduce numărul calculelor implicate de evaluarea fiecărui termen se poate folosi relația $T(i) = -T(i-1) * x^2/((2i-1)2i)$ cu $T(1) = -x^2/2$.
- (b) Calculul aproximativ al unei sume infinite presupune însumarea unui număr finit de termeni până când ultimul termen adunat este suficient de mic $(T(i) < \epsilon)$.

Observație. Această serie permite aproximarea funcției cosinus (vezi, de exemplu https://en.wikipedia.org/wiki/Taylor_series).

Algoritmul 4 Verificarea proprietății de număr prim și descompunerea în factori primi

```
prim(integer n)
                                                  factori_primi(integer n)
integer i, boolean p
                                                  integer f[1..k], p[1..k], i,d
p = \mathbf{true}
                                                  i = 0
i = 2
                                                  d=2
while i \leq \lfloor \sqrt{n} \rfloor and p ==true do
                                                  repeat
  if n \text{ MOD } i == 0 \text{ then }
                                                     if n \text{ MOD } d == 0 \text{ then}
     p = \mathbf{false}
                                                       i = i + 1
                                                        f[i] = d
   else
                                                       p[i] = 1
     i = i + 1
                                                        n = n \text{ DIV } d
   end if
                                                        while n \text{ MOD } d == 0 \text{ do}
end while
return p
                                                          p[i] = p[i] + 1
                                                          n = n DIV d
                                                       end while
                                                     end if
                                                     d = d + 1
                                                  until n < d
                                                  return f[1..i], p[1..i]
```

Problema 3 Să se afișeze primele N elemente și să se aproximeze (cu precizia ϵ) limitele șirurilor (cu excepția șirului de la punctul (d) care nu este neapărat convergent):

```
(a) x_n = (1 + 1/n)^n;

(b) x_1 = a > 0, x_n = (x_{n-1} + a/x_{n-1})/2;

(c) x_n = f_{n+1}/f_n, f_1 = f_2 = 1, f_n = f_{n-1} + f_{n-2};

(d) x_1 = s, x_n = (ax_{n-1} + b)\text{MOD}c, a, b, c \in N^*.
```

Rezolvare.

(a) Afişarea primelor N elemente ale şirului x_n este descrisă în algoritmul elemente_sir. În cazul unui şir convergent, limita poate fi aproximată prin elementul x_L care satisface proprietatea $|x_L - x_{L-1}| < \epsilon$. În acest caz trebuie cunoscută la fiecare etapă atât valoarea curentă (xc) cât şi valoarea precedentă a şirului (xp). O variantă de estimare a limitei este ilustrată în algoritmul limita_sir.

```
elemente\_sir(integer\ N)
                                        limita_sir(real \ eps)
integer n
                                        integer n
for n=1, N do
                                        real xc, xp
  write putere(1+1/n,n)
                                        n = 1
end for
                                        xc = 2
                                        repeat
putere(real x, integer n)
                                          xp = xc
real p
                                          n = n + 1
integer i
                                          xc = putere((n+1/n),n)
p = 1
                                        until |xc - xp| \le eps
for i = 1, n do
                                        return xc
  p = p * x
end for
return p
```

(b) Pentru determinarea elementelor unui șir dat printr-o relație de recurență de ordin $r, x_n = f(x_{n-1}, \ldots, x_{n-r})$ pentru care se cunosc primele r valori se pot utiliza r+1 variabile: r care conțin valorile anterioare din șir (p_1, \ldots, p_r) și una care conține valoarea curentă (p_0) . Structura generală a acestei prelucrări este descrisă în algoritmul sir_recurent.

```
sir_recurrent(integer N, real x[1..r])
```

```
\begin{array}{l} \textbf{integer} \ i \\ \textbf{real} \ p[0..r] \\ p[1..r] = x[1..r] \\ \textbf{for} \ i = r+1, N \ \textbf{do} \\ \textbf{for} \ k = r, 1, -1 \ \textbf{do} \\ p[k] = p[k-1] \\ \textbf{end} \ \textbf{for} \\ p[0] = f(p[1], \dots, p[r]) \\ \textbf{write} \ p[0] \\ \textbf{end} \ \textbf{for} \end{array}
```

Atribuirea p[1..r] = x[1..r] semnifică faptul că elementelor cu indicii cuprinși între 1 și r din tabloul p li se asignează valorile elementelor corespunzătoare din tabloul x. În cazul în care r=1 algoritmul devine mai simplu. Generarea elementelor cât și estimarea limitei (șirul converge către \sqrt{a}) sunt descrise în Algoritmul 5

Algoritmul 5 Generarea elementelor și estimarea limitei unui șir dat printr-o relație de recurență simplă

```
sir_recurent2(integer N, real a)
                                         limita_sir2(real a,eps)
integer n
                                         real xp,xc
\mathbf{real}\ x
                                         xc = a
x = a
                                         repeat
for n=2, N do
                                           xp = xc
  x = (x + a/x)/2
                                           xc = (xp + a/xp)/2
  write x
                                         until |xp - xc| < eps
end for
                                         return xc
```

(c) Şirul f_n este dat printr-o relație de recurență de ordin 2 și este cunoscut ca fiind *şirul lui Fibonacci*. Se poate demonstra că șirul x_n converge către $\theta = (1 + \sqrt{5})/2$. Generarea elementelor și estimarea limitei sunt descrise în Algoritmul 6.

```
Algoritmul 6 Şirul rapoartelor elementelor din şirul Fibonacci
```

```
sir3(integer N)
                                          limita_sir3(real eps)
integer n, f0, f1
                                          integer f0, f1
\mathbf{real} \ x
                                          real xc, xp
f0 = 1
                                           f0 = 1
f1 = 1
                                           f1 = 1
for 1 = 3, N \, do
                                          xc = f0/f1
  write f0/f1
                                          repeat
  f2 = f1
                                             xp = xc
  f1 = f0
                                             f2 = f1
  f0 = f1 + f2
                                             f1 = f0
end for
                                             f0 = f1 + f2
                                             xc = f0/f1
                                           until |xc - xp| \le eps
                                           return xc
```

(d) Relațiile de recurență de acest tip sunt folosite pentru generarea de valori (pseudo)aleatoare și sunt utilizate pentru implementarea algoritmilor aleatori. Valorile generate sunt de relația dată sunt între 0 și c-1. Metoda de generare este descrisă în algoritmul sir_pseudoaleator.

```
\begin{array}{l} \mathtt{sir\_pseudoaleator}(\mathbf{integer}\ N,\ s,\ a,\ b,\ c)\\ \mathbf{integer}\ x\\ x=s\\ \mathbf{for}\ n=2,N\ \mathbf{do} \end{array}
```

$$x = (a * x + b) \text{ MOD } c;$$
 write x end for

Probleme suplimentare/teme

- 1. Transformați toate prelucrările repetitive descrise prin repeat în algoritmii de la exemplele de mai sus în prelucrări descrise prin while.
- 2. Să se descrie în pseudocod și să se implementeze algoritmul înmulțirii "à la russe".
- 3. Să se descrie în pseudocod și să se implementeze algoritmul metoda de sortare bazată pe răsturnarea unei subsecvențe finale a șirului (problema clătitelor).
- 4. Propuneți un algoritm care aplicat pentru două şiruri cu acelaşi număr de elemente decide dacă unul dintre şiruri poate fi obținut din celălalt printr-o singură răsturnare a unei secvențe finale (în cazul a două stive de clătite înseamnă că una este obținută din cealaltă prin aplicarea unei singure operații de răsturnare)
- 5. Algoritm care determină numărul de cifre binare egale cu 1 din reprezentarea în baza 2 a valorii naturale nenule n.
- 6. Algoritm care să determine cifra ce apare cel mai frecvent într-un număr natural nenul n. Dacă sunt mai multe astfel de cifre se vor afișa toate.
- 7. Algoritm pentru calculul sumei $\sum_{i=0}^{n} (-1)^i x^{2(i+1)}/(2(i+1))!$ şi pentru aproximarea sumei infinite corespunzătoare.
- 8. Algoritm pentru a afișa primele N elemente ale șirului lui Fibonacci și care folosește doar două variabile de lucru pentru a reține elementele șirului.